№ 269. Piątek 25. Listopada 1859. Rok wydania 49.

GAZETA LWOWSKA.

*Z Dodatkami dziennym i tygodniowym, tudzież z Rozmaitościami co Środy kosztuje w prenumeracie: **Bez poczty**: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 cent. W. A. — Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.*

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości powszechnej, że *Franciszek Postępski* mianowany dekretem wysokiego c. k. ministeryum sprawiedliwości notaryuszem w obrębie lwowskiego sądu krajowego z siedzibą we Lwowie, złożył w tutejszym c. k. wyższym sądzie krajowym przepisaną przysięgę.

Lwów, 22. listopada 1859.

Sprawy krajowe.

(Posiedzenie komisyi obradującej nad ustawą gminną na dniu 14. listopada.)
(Ciąg dalszy.)

Lwów, 24. listopada. Po zagajeniu posiedzenia wnosi jeden z członków komisyi, by w celu umiejętnego ułożenia i dokładności przyjąć do drugiego rozdziału projektu postanowienie co do spraw członków gminy i obcych. Proponuje zatem uzupełnić rozdział 2gi następującym paragrafem:

„Wszyscy członkowie gminy biorą według postanowień niniejszej ustawy udział we wszystkich prawach i korzyściach, jak niemniej i we wszystkich ciężarach gminy. Należący do gminy mają jeszcze nadto prawo do zaopatrzenia swych ubogich.“

„Obcy mają prawo spokojnego pobytu i korzystania z zakładów gminy, które służą do publicznego użytku.“

Do tego wniosku proponują następujące poprawki:

1. Poprawka: Ponieważ należenie do gminy przynosi z sobą nietylko prawo do zaopatrzenia ubogich, ale także do udziału we wszystkich gminie *in concreto* przysługujących prawach, n. p. w prawach zrębu i paszy, przetoż należałoby i odpowiednie postanowienie przyjąć do zaproponowanego paragrafu.

2. Poprawka: Kiedy w zaproponowanym paragrafie toczy się mowa o należeniu do gminy i o połączonych z tem prawach, to wypadałoby przytoczyć te paragrafy ustawy gminnej z kwietnia 1859, które należenie do gminy orzekają.

Referent i z nim dwóch członków komisyi nadmieniaja, że przyjęcie zaproponowanego paragrafu do projektu gminnego odpowiadałoby wprawdzie wymaganiom umiejętnego ułożenia; wszakże paragraf ten jest całe zbytecznym i robiłby tylko ustawę rozwleklejszą, nie przyczyniając się do dokładności.

Ściśle bowiem wziąwszy wspomina tylko o prawach członków gminy w ogóle, a kto się o tych prawach chce lepiej zainformować, musi wyszukać je w ustawach.

Prawo do zaopatrzenia ubogich oprze się na dokładniejszych postanowieniach przy rychłem uregulowaniu stosunków dobroczynności publicznej, a co do mieszkańców obcych, to nikt przecież nie będzie wątpił, że mają prawo czerpać wodę z studzień gminnych, używać dróg i ścieżek i t. p., które gmina pozakładała.

Tosamo stosuje się do przyjęcia paragrafów o należeniu do gminy z ustawy gminnej z kwietnia 1859. Te paragrafy określają tylko wypadki, jak na przyszłość uzyskiwać należenie do gminy, kto jednak teraz już należy do gminy, o tem potrzeba się informować w dawniejszych przepisach.

Jeżeli już w ogóle potrzeba jakiego postanowienia co do należenia do gminy, to jeden z głosujących wnosi:

3. Poprawkę: By co do należenia do gminy powołać się tylko w ogólności na odpowiednie ustawy.

Jeden z członków komisyi oświadcza się za wnioskiem, nadmienia jednak, że w gminie znajdują się użytki, które nie należą do całej gminy, ale tylko do pewnej klasy członków gminy.

Przy ogólnem ułożeniu wniesionego paragrafu mógłby nieoświecony wieśniak popaść w błąd i mniemać, że na zasadzie tego postanowienia uzyskał prawo i do użytków, zastrzeżonych dotychczas pewnej klasie. Ztąd też powstaje wniosek, przyjąć bądź w osobnym paragrafie, bądź w ustępie dodatkowym.

4. Poprawke: „Osobistych stosunków prawnych w ogóle, tudzież praw własności i użytkowania całych klas lub pojedyńczych członków gminy nie zmienia ta ustawa wcale.“

Prezydujący przekłada do głosowania zapytanie: „czy przyjęcie wniesionego paragrafu jest potrzebnem czy nie?“

Większość głosów oświadczyła się za przyjęciem.

Z poprawek uchwalono większością głosów przyjąć trzecią i czwartą.

III. Rozdział.

O reprezentacyi gminnej.

§. 16. „Sprawami gminy zawiaduje reprezentacya gminna. „Reprezentacya ta rozpada się na zwierzchność gminy, wydział „gminny i zastępców wydziałowych.“

Referent usprawiedliwia się, że przyjął zastępców za część reprezentacyi gminnej, bo według paragrafu 36. biorą zastępcy jako samoistni członkowie reprezentacyi gminnej udział w wyborze zwierzchności gminnej, a przeto w tym wypadku nie występują tylko jako zastępcy.

Przeciw przyjęciu zastępców do składu reprezentacyi gminnej przemawia dwóch członków komisyi, a za przyjęciem jeden.

Uchwała posiedzenia oświadcza się większością głosów za wypuszczeniem.

Jak paragraf ten ma być ułożony, powstają następujące wnioski przeciwne:

1. Wniosek: „Sprawami gminy zawiaduje zwierzchność gminy „i wydział gminny.“

2. Wniosek: „Sprawami gminy zawiaduje reprezentacya „gminy, a ta składa się z wydziału gminnego i zwierzchności gminy.“

3. Wniosek: „Gminę zastępuje zwierzchność gminy i wydział „gminny. Te tworzą reprezentacyę gminną i zawiadują sprawami „gminy.“

4. Wniosek: „Gminy zawiadują samodzielnie swojemi sprawami, a reprezentuje je zwierzchność gminy i wydział gminny.“

5. Wniosek: „Gminę zastępuje w jej sprawach wydział „gminny i zwierzchność gminy.“

Poprawka: Zamiast wyrazu *wydział gminny* powiedzieć *rada gminna.*

Poprawkę tę uzasadnia wnioskodawca większą jasnością wyrazu *rada gminna*, tudzież tem, że w razie, gdyby miało przyjść do zaprowadzenia gmin powiatowych, nazwę wydziału należałoby zatrzymać dla wydziału gminy powiatowej.

Poprawka ta, za którą trzech innych jeszcze przemawia członków, przychodzi do głosowania i upada równością głosów.

Za to 5. wniosek przyjmuje komisya większością głosów.

§. 17. „Reprezentacya gminna ma składać się wyborem z grona „uprawnionych do głosowania mieszkańców gminy. Zwierzchność „gminy wybiera reprezentacya gminna z swego koła.“

§. 18. „Zwierzchność gminy składa się z wójta miejscowego „i przysiężnych. Najmniejsza liczba przysiężnych wynosi dwa, największa sześć, i tworzy czwartą część członków wybieranych „z gminy do wydziału gminnego (§. 19). Do zawiadywania spraw „pismiennych ustanowiony będzie pisarz gminny, który te same „funkcye może pełnić w kilku ościennych gminach, lub także i „w posiadłości dziedzica.“

„W miarę potrzeby mają być wójtowi miejscowemu przydani pomocnicy i służący.“

§. 19. „Wydział gminny składa się z wójta miejscowego jako „przewodniczącego i z wybranych członków gminy.“

„Liczba wybranych członków wydziału w gminie o mniej jak „1000 mieszkańców wynosi ośm. — Jeśli liczba ludności większa, „to na każdych dalszych 500 mieszkańców ma być o jeden więcej „wybrany, jednakowoż ogólna liczba wszystkich nie może przewyższać 24.“

§. 20. „Zastępcy będą mianowani za przysiężnych i wybranych członków wydziału. Urzędowanie ich zacznie się zazwyczaj „(§. 36.) wtedy dopiero, kiedy zostaną powołani od wójta zastąpić „któregoś z odeszłych przysiężnych lub wybranych członków wydziału.“

„Ich liczba ogólna wynosi trzecią część ogólnej liczby przysiężnych i wybranych członków wydziału.“

„Zastępcami przysiężnych są ci wybrani członkowie wydziału, „który otrzymali najwięcej głosów.“

„Zastępcami wybranych członków wydziału są ci członkowie „wybranej reprezentacyi gminnej, którzy otrzymali najmniej głosów.“

Narada nad wypowiedzianemi w §. 17 zasadami zostaje odroczoną aż do ustalenia zasad względem uprawnienia do głosowania, wyboru i t. p.

Po porządku, w jakim członkowie reprezentacyi gminnej przytoczone są w definicyi, zaczyna się narada nad wydziałem gminnym (§. 19.)

Referent nadmienia przy tym paragrafie, że w oznaczeniu liczby członków wydziału według liczby mieszkańców trzymał się wprawdzie zasad ustawy gminnej z kwietnia 1859, wszakże przyjęte w ustawie *minimum* 10 a *maximum* 36 członków wydziału zniża projekt na *minimum* z 8 a *maximum* z 24 członków wydziału. Większa liczba nie przynosiłaby ułatwienia przy naradach i uchwałach, ale przeciwnie przeszkadzałaby dla mnogości członków wydziału. Zachodzi jeszcze pytanie, jak nazwać po polsku *Gemeinde-Erwählte*, czy w dosłownym przekładzie *wybrany gromadzki*, czy *członek wydziału*.

I. Przedewszystkiem wszczęła się debata nad kwestyą, *co należy przyjąć za podstawę, oznaczając liczbę członków wydziału.*

Przeciw wnioskowi referenta, by liczbę mieszkańców przyjąć za podstawę, powstają następujące wnioski przeciwne:

1. Wniosek: Przyjąć za podstawę liczbę uprawnionych do głosowania mieszkańców gminy.

Wniosek ten uzasadniano tem, że liczba mieszkańców więcej podpada zmianie, niż liczba uprawnionych do głosowania, którzy bądź dzierżąc jakąś posiadłość gruntową, bądź mając jakieś zatrudnienie, przywiązują się silniej do miejsca.

2. Wniosek. Liczbę domów przyjąć za podstawę, i to tak, że na 25 do 40 domów przypada wybrać dwóch członków wydziału.

Taki sposób używany jest w kraju, bo i obecnie liczbę przysiężnych oznacza się według liczby domów. Ponieważ jednak taki sposób da się zastosować tylko do posiadaczy gruntowych, to należałoby dla ludzi zawodu handlowego i przemysłowego wziąć za miarę kwotę podatkową.

Pierwszy i drugi wniosek przeciwny pozostają w mniejszości a za podstawę oznaczania liczby członków wydziału przyjmuje komisya liczbę mieszkańców.

II. Dalej wytaczają się narady nad kwestyą, *jak wielką ma być liczba członków wydziału*?

Projekt przyjmuje *minimum* z 8 a *maximum* z 24.

Członkowie komisyi występują z następującemi dwoma wnioskami przeciwnemi:

1. Wniosek: Oznaczyć *minimum* na 6 a *maximum* na 18.

Maximum z 18 przypuszcza ludność o 6500 dusz, można je więc uważać za dostateczne. Za tym wnioskiem przemawia i to, że liczba 18 podzielna przez trzy nadaje się wybornie do podziału na trzy ciała wyborcze.

2. Wniosek: Przyjąć maximum z 12 członków.

Obadwa te wnioski pozostają w mniejszości.

III. Wypowiedzianą w projekcie zasadę, że wobec liczby mieszkańców powyżej 1000 dusz na każdych 500 nowych mieszkańców przypada wybrać o jednego więcej członka wydziału aż do wyczerpania największej liczby oznaczonej, przyjęto jednogłośnie bez wszelkiej debaty.

IV. Wytoczyła się kwestya, jaką nazwę mają nosić członkowie wydziału.

Zamiast przyjętej w projekcie nazwy *wybrany gromadzki* proponują nazwy *deputowany* i *członek wydziału.*

Przeciw nazwie deputowany podnoszą zarzut, że mogłaby wprowadzać w błąd, bo dzisiejsi deputowani gromadzcy mają sobie przydzielone czynności zupełnie inne od tych, jakie przypadną członkom wydziału.

Ponieważ członkowie komisyi, którzy reprezentują mniejsze posiadłości gruntowe, oświadczają się za nazwą *członkowie wydziału*, przyjęto ją większością głosów.

Jednocześnie porozumiewa się komisya, jak nazwać członków wydziału w języku polskim, i przyjmuje większością głosów nazwę *radni.*

V. Co do ułożenia stylistycznego proponują wymazać wyrazy *zwierzchność gminna jako przewodnicząca*, bo wójt miejscowy nie jest członkiem wydziału tylko zwierzchności gminnej.

Większość głosów przyjmuje następujące ułożenie.

„Wydział gminny składa się w gminach, gdzia liczba mieszkańców nie przewyższa 1000 z 8 radnych. Jeśli liczba ludności „większa, to na każdych dalszych 500 mieszkańców ma być mianowany o jeden radny więcej. Jednakowoż ogólna liczba radnych „nie może przewyższać 24.“

Przy obradach nad §. 18. przyjęto bez debaty *jednogłośnie* następujące punkta:

1) Że zwierzchność gminy ma się składać z wójta i z przysiężnych.

2) Że używana dotąd nazwa przełożonego gminy „*Wójt*“ i przybocznych jego „*Przysiężni*“ będą zatrzymane.

Co do liczby przysięgłych oświadczył referent, że podług jego wniosku stosuje się ona do liczby członków wydziału, a mianowicie wynosi czwartą część wydziału. Ułamki, jakieby się pokazały przy obliczaniu tej czwartej części, uważa się za całość, przeto wynosi liczba przysięgłych przy wydziale złożonym z 9ciu członków 3, przy 17 członkach wydziału 5 itd.

Na wniosek jednego z członków komisyi, ażeby ustanowić większą liczbę przysięgłych, i ponieważ oświadczyli się za tem także reprezentanci mniejszych posiadłości gruntowych, zgodzono się większością głosów, ażeby liczba przysięgłych wynosiła trzecią część liczby członków wydziału, zatrzymując przytem zasadę, że ułamki mają być uważane za całość. Najmniejsza liczba przysięgłych wynosi podług uchwały *trzy*, największa *ośm.* Potem wytoczyła się kwestya, *kto ma zastępować wójta w razie przeszkody?*

Referent zwraca uwagę na zawarte w §. 75. projektu postanowienie, że wojta zastępować ma najstarszy z przysięgłych, i nadmienia, że rozumie się pod tym najstarszego wiekiem przysięgłego.

Członkowie komisyi robią następujące wnioski przeciwne:

1. Wniosek, że ten z przysięgłych, który przy obieraniu przysięgłych otrzymał najwięcej głosów, ma być oraz zastępcą wójta.

2. Wniosek. Żeby pozostawić to wójtowi, któremu z przysięgłych zechce poruczyć swoje zastępstwo.

Wnioskowi temu zarzucono, że zastępca wójta nietylko ma się zajmować funkcyą wykonawczą, ale także zwoływać posiedzenia wydziału gminnego, i dlatego też potrzeba naprzód oznaczyć ustawą zastępcę.

3. Wniosek. Żeby przełożona władza mianowała zastępcę wójta.

Poprawka do 2. wniosku: że wójt powinien uwiadomić przełożoną władzę o mianowaniu zastępcy.

Pierwszy wniosek przyjęto *większością głosów.*

Przeciw zaproponowanemu ustanowieniu pisarza gminnego oświadczyło się dwóch członków komisyi, przedstawiając, że ustanowienie pisarza gminnego tam, gdzie wójt lub który z przysięgłych umie czytać lub pisać, narażałoby tylko gminę na niepotrzebne wydatki. Z drugiej zaś strony możnaby się obawiać, ażeby pisarz gminny nienabył niesłusznie zbyt wielkiego znaczenia z uszczerbkiem powagi wójta.

Zaproponowano przeto, pominąć ustanowienie osobnego pisarza gminnego i ostatnie dwa ustępy §. *18.* ściągnąć w następujący sposób:

„W miarę potrzeby ma gmina przydać zwierzchności gminy „odpowiednych pomocników do pisania i do usług.“

Wniosek ten przyjęto *większością głosów.*

Podług uchwał powziętych co do §. *18.* będzie ten paragraf z zastrzeżeniem układu komisyi redakcyjnej opiewał następnie:

„Zwierzchność gminy składa się z wójta i z przysięgłych, „z których ten, co otrzymał najwięcej głosów, jest zastępcą wójta.“

„Najmniejsza liczba przysięgłych jest *trzy*, największa *ośm*, i „tworzy trzecią część liczby członków wydziału. W miarę „potrzeby ma gmina przydać zwierzchości gminy odpowiednich po„mocników do pisania i do usług.“

Dwa pierwsze ustępy §. 20 przyjęto bez debaty jednogłośnie.

Pod względem liczby zastępców, która podług projektu ma wynosić trzecią część ogólnej liczby przysięgłych i członków wydziału, przedłożył jeden z członków komisyi wniosek przeciwny, ażeby ustanowić tę liczbę na połowę. Ten przeciwny wniosek pozostał w mniejszości.

Wyrażoną w projekcie zasadę, że ci członkowie wydziału mają być zastępcami przysięgłych, którzy przy wyborach otrzymali najwięcej głosów, zbijał jeden z członków komisyi, stawiając przeciwny wniosek, że zastępcy przysięgłych powinni być ustanowieni wyborem.

Wprawdzie, jeśli kto przy wyborach do wydziału otrzymał wiele głosów, dowodzi to, że gmina pokłada w nim zaufanie, ale nie jestto jeszcze bynajmniej znak, że ten członek wydziału ma potrzebne dla przysięgłych zdolności, gdyż można wprawdzie radzić ze skutkiem, ale oraz być ułomnym lub wiekowym, a przeto i niezdolnym do pełnienia wykonawczej funkcyi przysięgłego.

Wniosek przeciwny, że zastępcy przysięgłych mają być mianowani wyborem, przyjęto większością głosów.

Przeciw zasadzie, że zastępcami członków wydziału należy ustanowić tych, którzy pomiędzy *wybranymi członkami* otrzymali najmniej głosów, nie wniesiono żadnego zarzutu, i ułożenie §. pozostawiono komisyi redakcyjnej.

Na tem skończyło się posiedzenie o godzinie $2^{1}/_{2}$.

Lwów, 24go listopada. Na odezwę wydaną z prezydyum magistratu pod dniem 9go lipca r. b. l. 336 do tutejszych mieszkańców, nadeszły do tutejszego magistratu prócz licznych oświadczeń co do przyjęcia i pielęgnowania ranionych żołnierzy, znaczne dobrowolne ofiary tak w gotówce, jako też w szarpiach, bandażach, bieliźnie itp. Sześć pak takich rzeczy, ważących razem 206 funtów, odesłano zaraz po otrzymaniu patryotycznemu towarzystwu pomocy w ciągu wojny w Wiedniu, resztę zaś zachowano dla ranionych żołnierzy, którzy mieli być przysłani do Lwowa.

Ale ponieważ umieszczeni zostali gdzie indziej, oddano podług rozporządzenia wysokiej c. k. jeneralnej komendy kraju z 10. października r. b. trzy pak szarpii, bandażów i bielizny wagi 280 funtów, tudzież kilka osobnych opieczętowanych paczek, a nakoniec dwanaście nowych a dwie starych koszul płóciennych i szesnaście nowych koszul perkalowych, dwanaście nowych spodni płóciennych i siedmnaście nowych poduszek na dniu 17go z. m. c. k. komendzie szpitalu garnizonowego, a zebrane w gotówce ofiary razem 2576 zł. 61 c., do czego wpłynęło poźniej jeszcze 6 zł. w. a. — odesłano za pośrednictwem wys. c. k. Namiestnictwa do c. k. wojennego urzędu płatniczego w Wiedniu.

Tak c. k. jeneralna komenda kraju w nocie z 10go z. m. N. 2592 oddział 5., jako też wys. c. k. naczelna komenda armii wy- podług oznajmienia c. k. Namiestnictwa z 2. z. m. l. 41.236

raziły dawcom wdzięczne uznanie, które prezydyum magistratu podaje niniejszem do wiadomości powszechnej.

Osobne listy dawców były już ogłoszone w Gazecie Lwowskiej Nra 158, 163, 166, 167, 168, 170, 171, 172, 173, 175, 181 i 248.

(Nowiny dworu. — Pozwolenie używania żydom sług chrześciańskich. — Mianowanie.)

Wiedeń, 22go listopada. Jego c. k. Apost. Mość raczył udzielać w ciągu wczorajszego przedpołudnia prywatnych audyencyi w c. k. burgu.

— Jak słychać, pisze *gazeta wiedeńska*, raczył Jego c. k. Apost. Mość zezwolić, ażeby w tych krajach, gdzie istnieje jeszcze zakaz: trzymania żydom chrześciańskich sług, mamek, czeladników i chłopców terminowych, zniesiony został na przyszłość. Ministeryum spraw wewnętrznych wydało w tym względzie do rządów krajowych odpowiednie rozporządzenie.

— Minister oświaty i publicznych nauk mianował dotychczasowego gimnazyalnego suplenta Józefa *Ambros Rechtenberg* rzeczywistym nauczycielem przy gimnazyum w Stanisławowie.

Hiszpania.

(Wyprawa marokańska.)

Madryt, 14. listopada. Na wczorajszej radzie odbytej w Kadyxie uchwalono uderzyć na Tetuan i Rabat.

Z **Madrytu** donoszą z 17. listopada: Działania strategiczne przeciw Marokowi odbywają się tajemnie, lecz z powodu ciągłej niepogody utrudniona jest żegluga w cieśninie morskiej. Zapały patryotyczne wzmagają się coraz bardziej, a dary dobrowolne z każdym dniem się pomnażają.

Indépendance Belge pisze między innemi, jakoby trudności dyplomatyczne utrudniały odejście wyprawy marokańskiej. Z Paryża donoszą jednak, że się rzecz ma inaczej. Marszałek O' Donnell wstrzymuje się z odpłynięciem wyprawy tak długo, pokąd wojsko nie będzie zaopatrzone we wszystkie potrzeby, by tym sposobem zapewnić się o dobrym skutku wyprawy. Jakoż postarano się już o to, a wyprawa odbije od brzegów hiszpańskich niezwłocznie.

Anglia.

(Korpus strzelców.)

Londyn, 19. listopada. Dziennik *Daily News* podaje wiadomość o zbrojeniu się Anglii z tem oświadczeniem, że widoki Anglii wymagają tego, by utrzymać panowanie swoje na morzu. Zawiązało się już towarzystwo do zformowania korpusu strzelców z samych ochotników. Prezydentem jego jest p. Sidney Herbert, teraźniejszy minister wojny, a wiceprezydentami są lord Palmerston i lord Derby. W zamiarze założenia tego towarzystwa odbył się 16go b. m. walny meetyng, na którym tymczasowy prezydent lord Elcho oświadczył, że Jej Mość Królowa i książę małżonek popierają jak najusilniej utworzenie tego korpusu strzeleckiego, i że dla strzelców najzręczniejszych chcą wyznaczyć rozmaite nagrody.

Francya.

(Wiadomości bieżące. — Konzul francuski w Adenie utonął. — Wypadki wojenne w Algieryi.)

Paryż, 19. listopada. *Pays* doradza francuskiej interwencyi w księstwach Włoch środkowych. Według depeszy jenerała Martimprey przyjęło marokańskie plemię Parchut podane warunki. Obiega pogłoska, że francuska armia wyprawy znowu powróci i zostanie rozwiązaną.

— *Phare de la Loire* pisze: „Rozeszła się pogłoska, jakoby wicekonzula francuskiego w Adenie miano w łodzi jego zamordować w tej właśnie chwili, kiedy wybierał się do jednego z mniejszych portów morza czerwonego. Otrzymano jednak doniesienie urzędowe, że p. Lamberta nie zamordowano, lecz że utonął podczas rozbicia okrętu."

— Z Isly zawiera z 9. listopada *Akhbar* telegraficzną depeszę jenerała Martimprey z uwiadomieniem o surowem skarceniu pokolenia Maja i Angad. Jenerał Darrieu donosi dalej, ze Beni-Gelowie i Sy-Hamzowie napadnięci zostali przez komendanta Colomb'a. Wszystkie plemiona przyjęły warunki pokoju, zobowiązały się haracz wypłacić i posłały zakładników. Francuski korpus expedycyjny miał dnia 11. listopada wrócić znowu do Algieru, poczem oddziały wojskowe będą rozwiązane, a żołnierze zajmą zwyczajne swe leże.

Niemce.

(Obrona niemieckich wybrzeży morskich. — Misya politycznych ajentów włoskich.)

Berlin, 19go listopada. Już dawniejszego czasu zapowiedział rząd pruski, że związkowi niemieckiemu zaproponuje pochwycenie niektórych środków dla obrony niemieckich wybrzeży nadmorskich. Otoż teraz słychać, że spisano już te propozycye względem obwarowania wybrzeży morza północnego, i przesłano je pruskiemu posłowi przy związku niemieckim.

— Uwiadomienie zawarte w *Monitore Toscano*, jakoby minister p. Schleinitz miał przyjmować posłanników toskańskich w Berlinie za ich powrotem z Warszawy znowu na „urzędowem posłuchaniu i z wielką życzliwością", jest całkiem bezzasadne, i nowem zmyśleniem. Rzecz się tak ma właściwie: PP. Moretti i Viviani zgłosili się do ministra tylko dlatego, by usprawiedliwić się względem fałszywego sprawozdania o pierwszem ich posłuchaniu. Być też może, że ten całkiem osobisty zamiar ich wizyty był p. ministrowi wcale przyjemny.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 22. listopada. Pełnomocnicy Francyi, Austryi i Sardynii, wymieniali wczoraj w Zuryku — jak donosi *Monitor* — ratyfikacye traktatu pokoju, datowane z 10. listopada.

Turyn, 18. listopada. Ustąpienie Garybaldego potwierdzają tutejsze dzienniki a niektóre donoszą nawet, że ma być mianowany adjutantem. — Wyszła ustawa regulująca zakres czynności policyi. Wszyscy Lombardowie urodzeni od 1830 do 1838 roku, którzy już dawniej byli przeznaczeni do służby wojennej, będą teraz wcieleni do armii. — Na obwarowanie miejsc: Lonato, Pizzighettone, Cremona i Pawia przeznaczono 40 milion lirów.

Genua, 17. listopada. Garabaldi odjechał dziś do Nizzy. — Hiszpania najęła cztery paropływy towarzystwa zaatlantyckiego na czas wojny marokańskiej.

Bononia, 17. listopada. Wywóz kukurudzy został dozwolony znowu.

Modena, 14. listopada. Byłemu fiskusowi książęcemu wytoczono teraz proces sądowy za odebranie medalów i t. p.

Rzym, 12. listopada. Kardynałów Brunelli i de Pietro mieni pogłoska pełnomocnikami na kongres. — Liczba cudzoziemców w Rzymie zmniejszyła się teraz bardzo.

Drezno, 21. listopada. Dzisiejszy *Dresdener Journal* potwierdza, że ministrowie kilku niemieckich państw związkowych mają zebrać się na konferencyę w Würzburgu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 24. listopada.

Hotel rosyjski: PP Pajgert Miecz., z Wiednia. — Hr. Dunin Borkowski Alex., z Winniczek. — Obertyński Leop., z Wiednia. — Hr. Baworowski Wł., z St usowa. — Głogowski Art., z Bojaniec. — Komarnicki Bol., z Sasowa. — Mastaj Jan, c. k. porucznik, z Bojaniec.

Hotel europejski: Parzelski Franciszek, z Suszna. — Wróblewski Wład., z Czortkowa. — Sozański Ant., z Torhanowiec

Hotel Langa: Greifenstein Karol, k. pruski kap., z Opola. — Rokszycki Jerzy, z Przemyśla. — Schöneker Aug., c. k. major i Winkler Ant., c. k. podpułkownik, z Gródka.

Hotel angielski: Szczepański Tadeusz, z Czajkowiec. — Udrycki Adolf, z Wielkich mostów.

Hotel Kuhna: Suchorowski Gab., oper. i magister chirurg., z Sokala

Hotel krakowski: Nikorowicz Paw., c. k. rotm., z Hostowa.

Pod Tygrysem: Sokalski Piotr, z Paryża.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 24. listopada

PP. Ziętarski Fr., do Dublan. — Wielczyński Winc., do Korniowa. — Krajewski Tyt., do Ustrzyk. — Nowacki Kaz., do Tejsarowa. — Münter Hir., do Waniowa. — Kumaniecki Jan, do Stanisławowa. — Rulikowski J n, do Uhrynowa. — Zamirowski St., c. k. prz. pow., do Uścieczka. — Leszczyński L., do Soliny. — Zagurski Mich., do Dżurowa. — Wierzbicki Jul., do Kutkorza. — Winnicki Bron., c. k. podporucz., do Czerniowiec.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 23. listopada.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
	'''					
7. god. zrana	330 46	— 4.4°	87.2	południowy	sł.	jasno
2. god. po poł.	329 85	+ 0.7°	76 5	„	„	„
10. god. wiecz.	329.17	— 2 8°	88.9	„	„	„

T E A T R.

Dziś na scenie polskiej: „**Najjaśniejsi Podróżni**", komedya we 3 aktach z francuskiego, i „**Niewolnik małżonka**", komedya w 1 akcie z francuskiego.

Jutro na dochód spiewaka opery niemieckiej, pana L. Hurst: „**Die Ballnacht**", opera w 5 aktach.

Kurs lwowski.

Dnia 24. listopada.		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	79	5	85
Dukat cesarski	„ „	5	84	5	90
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	98	10	14
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	91	1	94
Talar pruski	„ „	1	86	1	89
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	82	15	82	65
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	72	—	72	62
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	77	13	78	—

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 24. listopada.	zł.	cent.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po wal. austr.	—	—
„ przedał „ „ 100 po	82	50
„ dawał „ „ 100	82	—
„ żądał „ „ 100	—	—
Wartość kupona od 100 złr.	1	66 5/6

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 24 listopada.

1. Dług publiczny. *A. Państwa.* W walucie austryackiej po 5% za 100 zł. —.—. Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 78.—. Z roku 1851 serya B. po 5% za 100 zł. —.—. Z konwersyi kuponów po 5% za 100 zł. —.

Metaliki po 5% za 100 zł. 72.10; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. po 3% za 100 zł. —.—; po 2½% za 100 zł. —.—; po 1% za 100 zł. — —. Przeznaczone do losow.: z r. 1834 za 100 zł. —.—; z r. 1839 za 100 zł. —.—. z roku 1854 za 100 zł. —.—. — Losowane obligacye dawnego długu państwa: po 5% za 100 zł. —.—; po 4½% za 100 zł. — —; po 4% za 100 zł. —.—. Przeznaczone do losowania obligacye dawnego długu państwa w kraju uprocentowane: po 3% za 100 zł. — —; po 2½% za 100 zł. —.—; po 2¼% za 100 zł. — —; po 2% za 100 zł. — —; po 1¾% za 100 zł. — —. Przeznaczone do losowania obligacye dawnego długu państwa za granicą uprocentowane: po 5% za 100 zł. — —: po 4½ za 100 zł. — —; po 4% za 100 zł. — —. *B. Krajów koronnych.* Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—; Banatu Temeskiego, Kroacyi i Sławonii —.—; Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Siedmiogrodu —.—; innych krajów koronnych —.—; z klauzulą losowania w roku 1869 —.—. Lombardo-weneckiej pożyczki z roku 1850 po 5% za 100 zł. —.

2. Akcye. Banku narodowego sztuka 903 —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 203.20; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—; półn. kolei Cesarza Ferdynanda za 1000 zł. —; towarzystwa kolei żelaznej państwa —.—; zachod. kolei Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. za 100 zł. (50%) wpłaty —.—; połud.-półn.-niemieckiej kolei komunik. —.—; kolei Cisy po 200 złr. m. k. —.—; lomb.-weneck. kol. żelaz. —.—; wsch. kolei Cesarza Franciszka Józefa —.—; austr. towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju po 500 złr. —.—; Lloyda w Tryeście po 500 złr —.—.

3. Listy zastawne. Banku narod. w mon. konw.: na 12 miesięcy po 5% za 100 zł. —.—; na 6 lat po 5% za 100 zł. —.—; na 10 lat po 5% za 100 zł. —.—; przeznaczone do losowania po 5% za 100 zł. —.—.; w walucie austryackiej: na 12 miesięcy po 5% za 100 zł. —.—, przeznaczone do losowania po 5% za 100 zł. —.—; galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

4. Losy. Instytutu kredyt. dla handlu i przemysłu sztuka —.—; towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju —.—; pożyczka miasta Tryestu za 100 zł. —.

Kurs wexlowy. Na 3. miesiące: Amsterdam za 100 holenderskich florenów —.—. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 107.25. Berlin za 100 talarów —.—. Wrocław za 100 talar. —.—. Frankfurt n. M. za 100 zł. połudn. niemieck. waluty —.—. Genua za 100 lirów piemonckich —.—. Hamburg za 100 marko banko —.—. Lipsk za 100 talarów —.—. Liwurna za 100 lirów toskańskich —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 124.75. Lugdun za 100 franków —.—. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Marsylia za 100 frank. —.—. Paryż za 100 fr. —.—. Praga za 100 zł. wal. austr. —.—. Tryest za 100 zł. wal. austr. —.—. Wenecya za 100 zł. wal. austr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 5.89, dukaty ces. pełnej wagi —.—, korony —.—, półkorony —.—.

Kurs giełdy wiédeńskiej.

Dnia 22. listopada.

Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% za 100 zł.	67.75	68 —
Z pożyczki narodow. po 5% za 100 zł.	77.60	77 70
Z roku 1851, ser. B. po 5% za 100 „	—.—	— —
Metaliki po 5% za 100 zł.	71.70	71 80
dtto. „ 4½% za 100 zł.	63.75	64.—
Przeznacz. do wylos. z r. 1834 za 100 zł.	338.—	340.—
„ 1839 „ 100 „	116.25	116.50
„ 1854 „ 100 „	110.25	110 50
Renty Como po 42 lir. austr.	16.25	16 50

B. Krajów koronnych		pien.	towar.
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	Niższej Austryi	91.—	92.—
	Węgier	73.—	73.75
	Banatu Temeskiego, Kroacyi i Slawonii	72.—	72.50
	Galicyi	72 —	72.50
	Bukowiny	71.—	71 25
	Siedmiogrodu	71.—	71.50
	innych krajów koronnych	85.—	94.—
	Z klauzulą losowania w r. 1867	—.—	—.—

Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego sztuka	899.—	900.—
Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu po 200 zł. wal. austr.	202 —	202.90
Niższo-austr. towarzystwa eskomt. po 500 zł. mon. konw.	578.—	580.—
Północnej kolei Cesarza Ferdynanda po 1000 zł. mon. kon.	1902 —	1905
Towarzystwa kolei żelaznej państwa po 200 zł. mon. konw. czyli 500 fr.	272.—	272.50
Kolei Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. mon. kon. za 100 zł. (5%) wpłaty	173 75	174.—
Połud.-półn.-niemieckiej kolei komunikacyjnej po 200 zł. m. k.	136 50	137.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 100 zł. (50%) wpłaty	105.—	105.—
Połudn.-Lomb.-weneckiej i centralno-wołoskiej kolei po 200 zł. w. a. z 80 zł. (40%) wpłaty, nowe	148.—	149 —
Kolei Grac-Koflach i towarzystwa górniczego po 200 zł. w. a.	—.—	116.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	435.—	437.—
Lloyda austr. w Tryeście po 500 „ „	236.—	240.—
Wiédeńskiego towarzystwa akcyonaryuszów młyna parowego po 500 zł. w.a.	330.—	340.—

Listy zastawne.

		pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon.	6letnie po 5% za 100 zł.	100 50	101.—
	10 „ „ 5% „ 100 „	95.50	96.—
	przeznaczone do losowania po 100 zł.	90.—	91.—
Banku narodowego w wal. austr.	na 12 miesięcy 5% za 100 zł.	100. —	—.—
	przeznaczone do losowan. po 5% za 100 zł.	86.75	87 25

Losy.

	pien.	towar.
Instyt. kredyt. dla handlu i przemysłu po 100 zł. waluty austr. za sztukę	100.50	100.75
Towarz. żeglugi parowej na Dunaju po 100 zł. mon. kon.	103.75	104.—
Esterhazego 40 zł. m. k.	81.—	82 —
Salma 40 „ „	39.—	39.50
Palfiego 40 „ „	35.75	36.25
Clarego 40 „ „	35.50	36.—
St. Genois 40 „ „	36.50	37.—
Windischgrätza 20 „ „	25.25	25.75
Waldsteina 20 „ „	26.50	27.—
Keglevicha 10 „ „	14.50	15.—

Na 3 miesiące.

	pien.	listy
Augsburg za 100 zł. połud.-niemieckiej waluty 5%	107.—	107.25
Frankfurt n. M., za 100 zł. połudn.-niemieckiej waluty	107.25	107.50
Hamburg za 100 marko banko 2¾%	94 25	94.50
Londyn za 100 funtów szterl. 3%	124 75	125
Paryż, za 100 franków 3%	49.60	49 70

Kurs złota.

	pien.		towar.	
Dukaty ces. mennicze	5 zł.	91 cen.	5 zł.	92 cen.
Korona	17 „	15 „	17 „	15 „
Napoleondor	9 „	99 „	10 „	— „
Rosyjski imperyał	10 „	20 „	10 „	22 „

KRONIKA.

Ceny mięsa wołowego

dla ludności izraelickiej na czas od 24. do 30. listopada 1859.

Tutejsi rzeźnicy izraeliccy podali na bieżący tydzień następujące ceny rozmaitych gatunków mięsa:

1 funt wiédeński za krajcary w walucie austryackiej.

			Polędwica	Rozbratel	Pieczeń	Ozór	Ogon	Krzyżówka	Pieczeń biała	Krajówka	Uszyk	Kark	Szponder	Pół-żebro	Grube żebro	Łopatka	Pierś (brust.)	Części przydatne od łytki i głowy
Luft Israel Mayer	Cela nr. 1	w jatkach żydowskich na krakowskiem nr. 1¾	30	25	24	28	23	24	23	24	26	23	24	24	24	24	24	24
Kochelles Jakób	„ 2		24	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Wischek Benio	„ 3		30	25	25	28	24	25	25	25	24	24	24	24	24	24	24	24
Mark Berl	„ 4		30	25	25	25	24	25	25	25	25	24	24	24	24	24	24	24
Kugel Leiser	„ 5		30	25	25	28	24	25	25	25	24	24	24	24	24	24	25	24
Frisch Mark Berl	„ 6		22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Eichler Mayer	„ 7		30	25	25	28	24	25	25	25	24	24	24	24	24	24	25	24
Kimmel Abraham	„ 8		26	25	25	26	24	25	25	25	24	24	24	24	24	24	25	24
Horn Czeitel *)	„ 9		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Luft Wolf	„ 10		20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
Schrenzel Leib	„ 11		30	25	25	28	24	25	25	25	24	24	24	24	24	24	25	24
Kimmel Ester Beile	„ 12		29	24	24	25	23	24	24	24	24	23	23	23	23	23	23	23
Schrenzel Feivel	buda nr. 1	obok domu nr. 6¾	21	23	23	25	23	23	23	23	23	22	22	22	22	22	25	21
Tafel Mayer	„ 2		30	25	25	28	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	25	24
Pipe Abraham Sussmann	„ 3		28	23	23	26	22	23	23	23	23	22	22	22	22	22	23	23
Schall Mayer	„ 4	obok domu nr. 598¾	23	23	23	23	23	23	23	23	23	22	22	22	22	22	22	22
Bass Berl	„ 5		28	25	25	24	20	25	20	24	25	24	24	24	24	24	26	24
Hüss Hersz	„ 6	w rzeźni żydowskiej	24	24	24	24	24	24	24	24	24	22	22	22	22	22	22	22
Kugel Chaim Berl	„ 7	naprzeciw rzeźni żydowskiej	24	24	23	24	20	23	24	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Horn Aron	„ 8	obok nr. 43¾	24	24	24	24	24	24	24	24	24	22	22	22	22	22	22	22
Uffel Failens	„ 9	za domem nr. 440²⁄₄	20	20	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16
Hachlewska Apolonia	„ 10	w domu nr. 563²⁄₄	29	25	24	25	23	23	23	23	23	22	22	22	22	22	22	22
Eichler Mayer	„ 11	obok nr. 7¾	29	24	24	27	20	23	24	24	24	23	23	23	23	23	24	23
Pordes Berl	„ 12	na dziedzińcu nr. 62²⁄₄	23	22	22	22	22	21	22	20	21	22	22	22	22	23	23	22
Hübel Efroim	„ 13		26	25	25	23	24	24	24	25	23	23	24	24	24	24	24	23
Telteles Jakób	„ 14	obok domu nr. 26¾	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21
Luft Izrael Mayer	„ 15	naprzeciw rzeźni żydowskiej	24	24	23	24	21	23	23	21	21	21	21	21	21	21	23	21
Kugel Leiser	„ 16	na podwórzu nr. 62¾	24	23	24	24	22	23	23	23	24	23	24	23	24	23	24	23
Luft Wolf	„ 17	naprzeciw rzeźni żydowskiej	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18
Hartel Jozue Hersz	„ 18	obok kościoła św. Anny	20	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18

*) Nie zameldował się tą razą i zamknął jatkę.

Z urzędu targowego stołecznego miasta
Lwów, 23. listopada 1859.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.